

התפוזים התפוזים, צודקים באלף אחוזים

כתבת העורך "מיץ תפוזים" (העולם הזה 1476) היא למעשה תמצית הביקורת שמוחתה השבועון המסויים על המדיניות הישראלית מאז ומתמיד. דווקא עניין התפוזים והשוך המשוך תף, שממבט ראשון אינו נראה כעניין מדיני כל עיקר, העמיד במבחן את כל התיאוריה המדינית של שליטי ישראל, והוכיח שוב כי אין לנו ברירה, אלא להסתדר עם שכנינו הערביים, שלב אחר שלב, עד להשתלבות מלאה במרחב.

לוי

מתיהו לוי, המתנגד כל הכבוד לתפוז הישראלי המתוק שלנו, שגילה לכל חובביו ואוהביו את האמת המרה על מצבנו המדיני.

בועז קריגמן, נתניה המחלה

אתם, יחד עם כל העתונות היומית, נמאסתם כבר עם כל הדיווחים שלכם, הי מגלים טפח ומסתירים טפחיים. אולי תגלו סוף סוף מהי מחלתו הי אמיתית של לוי אשכול?

רמי קליין ואברהם תמיר, תל-אביב

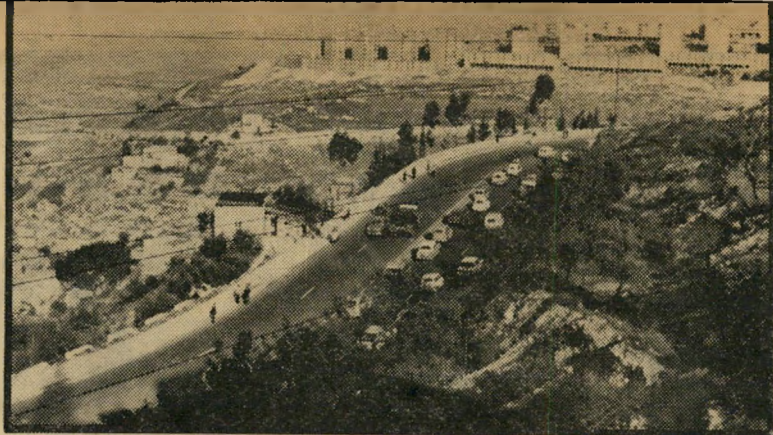
מקגוריון

הקאריקטורה של ביל מולדן "תפסו מדי סה, בחורים - מקגמארה הוא שוב אוסטר מיל" שהתפרסמה בגיליון האחרון (1476), הי כירה לי את העבר הקרוב שלנו: "אחוז בנשק, בחורים - בן-גוריון שוב הכריז שפנינו לשלום!"

אלי אמיר, באר-שבע

לא משעמם, דווקא

הדו"ח לבוחר שמוסר אורי אבנרי לקורר אי-בוחרו מדי שבוע, חייב לשמש סיפור לכתבים הפרלמנטריים של העתונות היומית. במשך שנים המאסו הכתבים האלה את הכנסת על קוראי עתונות כמוני, כי חשבתי לתומי שהכל משעמם שם, בבית-הנבחרים. החייב החדש, שהוא עתונאי ישן, מוכיח

שיירת-השבת בכניסה לירושלים

כיו גם בכנסת קורים דברים מעניינים. הי דיחה שלו ממש מרתק, מבחינה פוליטית ומבחינה אישית, ותודתי נתונה לו על כך.

מאיר עזריאלי, ירושלים

הצבעת שבת

הנני מביע בזאת את רגשות החרטה שיתקפוני לאחרונה, על כי נתתי את קולי בבחירות האחרונות לגחיל, אותה גחיל שהצטרפה לאחר מכן לקואליציה הדי תית בירושלים.

לוי

אני, וכמוני עוד רבים, רומיתי בערב הבחירות. אני נחרד עתה לישמוע את חייכי גחיל תוקפים בגיטות את משתפתי שיירת השבת לירושלים. לכן, בבחירות הבאות אתן קולי לישמוע את חייכי גחיל תוקפים בגיטות את משתפתי שיירת השבת לירושלים.

רק עתה פיתחתי את הפילמים שצולמו עליי בעת מסע שיירת השבת לירושלים (העולם הזה 1474). המזימים את דברי שר המשטרה בכור שיטתית בכנסת, כאילו הצליחה המשטרה למנוע את כניסתה המאורגנת של השיירה לבירה.

התמונות מוכיחות את ההיפך, ומאשרות את תיאורי העולם הזה: אף-על-פי-כן ולמרות הכל, חדרה השיירה לירושלים במאורגן!

קורא, ירושלים

שיירת השבת בכניסה לעיר - ראה תמונה.

הרשו לי להודות לתית ולחייכ אורי אבנרי, על התחלת המאבק נגד הכפייה הדתית באמצעים הניכונים.

במאבק זה, עימכם אני. מקפים גידן, תל-אביב

גידן

ממלא המקום שני מקבילים היסטוריים עלו בוכי רון, לשמע הצלחת רשימת העולם הזה כוח חדש בבחירות לכנסת.

הראשון: בנימין דיוראלי, שהתחיל את הקאריירה שלו כמורד צעיר, ושחבריה-הפרי למט המכובדים קראו לו ולחבריו בשם "הדיוראליים", בגלל הפסוק התנ"כי: "ודויד ברח וישב במערות עדולם... ויבוא אליו כל איש מציו ומרגפשו ויהי להם לראשי".

והתוצאה? לאחר שנים הפך דיוראלי לראש ממשלת אנגליה, וכונה גדולתה של בריטניה במאה הקודמת.

השני: בנורבגיה היתה מפלגת העם הסוציאליסטית, הדומה בהרבה ל"כוח החדש" בישראל, בקואליציה עם מפא"י המקומית, למרות שהיו לה רק שני צירים בפרלמנט. הקואליציה היתה נגד גחיל, הדתיים והליכוד ראלים העצמאיים המקומיים. כשהצביעה מפלגת העם נגד הממשלה, היא נפלה, וכשהצביעה בעדה, חזרה וקמה.

מלבד זאת, עלה במוחי הרעיון כי יש למנות ממלא-מקום לכל חבר כנסת, כפי

שזה נהוג בנורבגיה, ולמה? בנורבגיה שלטה ממשלה יציבה בעלת רוב של ציר אחד במשך ארבע שנים, כי כל ישיבת פרלמנט מתנהלת שם בנוכחות 100% מחברי הבית. כי כאשר נעדר החייכ, בא במקומו ממלא-מקומו.

באנגליה מתגוננת ממשלת-וילסון על כר עי תרנגולת, כי כל מחלה של ציר איזושהו, או אפילו סתם נזלת, יכולות לערער את הרוב הקטן ולהפיל את הממשלה.

בתנאים של ישראל יוכלו ממלאי-המקום להבטיח ממשלה בעלת רוב של 61 צירים, ועליי כן לשחרר את המדינה מסכסנות הדתיים. אפשרות אחרת: להקים ממשלה בלי מפא"י.

גם עבודת הכנסת תהיה יעילה יותר בגלל הנוכחות המלאה, וכך יוכל גם ראש מערכת העולם הזה, שלום כהן, ליהנות מהסנינות.

ולבסוף, הריני מודיע לכם כי אתרום כל חודש אחוז אחד ממשכורתי למען תנועת העולם הזה - כוח חדש, והריני מצרף בזאת את תרומתי הראשונה.

אתיאז חיותמן, מהנדס, טרומוסו, נורבגיה

סדנא דארעא חד הוא

בהמבורג מופיע ירחון מסויים בשם קונרט. על אופיו של הירחון נסב ויכוח בי-עתונות הגרמנית, ובעתון פרנקפורטר רונד שאו, מיום 30.11.65, הופיע מכתב של קורא רא למערכת, שאת תרגומו חייב אני להביא לפני הקוראים בישראל.

עשיתי בעת התרגום רק שינוי אחד: בכל מקום שנוצר שם הירחון קונקרט, כתבתי את שם השבועון העולם הזה. להלן הי תרגום:

בזדאי שאין זה משמח במיוחד שהעולם הזה נאלץ לשנות פניו, כפי שעשה זאת בי-משך הזמן. אבל את מי יש להאשים בכך, את זה שהוכרח לעשות את אשר עשה, או את אלה שהכריחו אותו?

כל חברה מקבלת את אותה העתונות שלה היא ראויה. את הביקורת יש להפנות, אם כן, אל הקוראים. או נכון יותר, אל אלה שחינכו אותם. צביעות היא להאשים את העולם הזה על שהתאים עצמו לציבור הי קוראים.

נוסף לכך אפשר לטעון שזה מעשה נבון ומחוכם להכניס את ההשקפות המתקדמות ואת האמיתות הפוליטיות למיטרת רועשת ומושכת, כדי להחזיר בדרך זו אל הי המונים. מי שמעדיף שדבר העולם הזה יגיע רק לידי של חוג מצומצם ונבחר של קוראים, וגזר בדרך זו, בטופו של דבר, כליה על השבועון, נותן מקום לחשוב שי (המשך בעמוד 5)

דגמי MORRIS 1966

המכונית למשפחה מושלמת באיכותה לבהירתך: MORRIS 1100 MORRIS MINI MINOR MORRIS OXFORD

סוכנות ישראלית למכוניות בע"מ תל-אביב - דרך פתח תקוה 65. טלפון - 36356 ירושלים-רח' שלומציון המלכה 15, טל. 22336. חיפה-רח' המגינים 64, טל. 522189

פרסום צח